

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/33/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010091
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3615010091.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Vigaša a prísediacich Ing. Mgr. Viery Tomkovej a Mgr. Gabriely Dragulovej, v trestnej veci obžalovaných N. M. a M. I., na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaní

N. M., U.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom Ž.K. U. U. Č.. XXX, t.č. vo ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou

a

M. I., U.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom V.

s ú v i n n í, ž e

v presne nezistený deň v auguste 2009 v Partizánskom obž. M. I. ako splnomocnenec firmy Norden s.r.o. Partizánske, ktorej spoločníčkou a konateľkou bola L. M., sestra obž. N. M., prostredníctvom e-mailu sa bez vedomia L. M. nakontaktoval na spoločnosť POLSKA GRUPA TEKSTYLNA Sp.z.o.o. Waršava (ďalej len spoločnosť), pričom ako kontaktné osoby uviedol seba a L. M.Ú., ďalej prostredníctvom e-mailu komunikoval so spoločnosťou ako L. M. a to bez jej vedomia, následne sa v Partizánskom niekoľkokrát stretol s pracovníkmi spoločnosti, pričom vystupoval za firmu Norden s.r.o., objednal tovar a s pracovníkmi spoločnosti dohodol sortiment, ceny a dodávku tovaru, po čom spoločnosť dňa 25.08.2009 do Partizánskeho priviezla tovar v hodnote 3.451,10 €, ktorý mal byť zaplatený do 08.09.2009, pri prevzatí tovaru bol prítomný obžalovaný N. M., ktorý prevzatie tovaru na žiadosť M. I. potvrdil svojim podpisom, následne obž. M. I. objednal v spoločnosti ďalší tovar v hodnote približne 11.200,- €, pričom pracovníci spoločnosti pred expedovaním tovaru žiadali úhradu prvej dodávky a zaplatenie zálohy, dňa 03.09.2009 obž. M. I. zaslal spoločnosti faxom potvrdenie Tatrabanky o prevode sumy 4.451,10 €, čo mala byť úhrada za prvú dodávku a záloha na druhú dodávku, toto potvrdenie však bolo falošné, žiadne peniaze spoločnosti neboli zaslané, pričom spoločnosť na základe tohto potvrdenia tovar vyexpedovala a dňa 05.09.2009 priviezla do Partizánskeho časť objednaného tovaru v hodnote 7.723,88 €, ktorý prevzal a prevzatie na žiadosť obž. I. potvrdil svojim podpisom N. M., pričom obž. M. I. dal obž. N. M. 1.200,- € za fiktívne potvrdenie prevzatia tovaru, v presne nezistený deň po 06.09.2009 obž. I. nepravdivo uviedol pracovníkom spoločnosti, že L. M. je na dovolenke a dňa 14.09.2009 obž. I. v Partizánskom povedal pracovníkom spoločnosti, že nemá prístup do kancelárie firmy Norden s.r.o., že platbu vo výške 4.451,10 € vykonala L. M. a doklad o platbe poslal jej brat, pričom firma Norden v tom čase žiadnu kanceláriu nemala a informácie o platbe neboli pravdivé, spoločnosti POLSKA GRUPA TEKSTYLNA Sp.z.o.o. Waršava nebolo za tovar zaplatené, čím jej bola spôsobená škoda 11.174,98 €

t e d a

obž. N. M. a obž. M. I.

spoločným konaním, sčasti na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a sčasti sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedú niekoho do omylu a spôsobia tak na cudzom majetku väčšiu škodu, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

č í m s p á c h a l i

prečin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú:

Obžalovaný N. M.

Podľa § 44 Tr. zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/35/2013-267 zo 16.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/57/2013-293 z 18.06.2013 je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Obžalovaný: M. I.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 2, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody a zákaze činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/74/2013-72 zo dňa 22.07.2013, oznámeným obžalovanému dňa 13.08.2013, právoplatným dňa 22.08.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sú obžalovaní N. M. a M. I.

p o v i n n í nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému POLSKA GRUPA TEKSTYLNA Sp. z o.o. so sídlom 01-497 Warszawa, Ul. Zeusa 27, Poľská republika škodu vo výške =11 174,98 -€ (jedenásťtisícstosedemdesiatštyri eur a deväťdesiatosem centov).

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného N. M. K. M. I., pre pokračovací prečin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona bola podaná podľa prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. P v 2/15/3305-11 na tunajší súd dňa 24.06.2015 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní, vykonal dokazovanie a výsluchom obžalovaných, svedka Ing. B. M., Csc., Y. I., za splnenia zákonných podmienok prečítaním výpovedí z prípravného konania F.K. Š., M. O., L. M., W. Š., L. T., prednesom zástupcu poškodeného, prečítaním listinných dôkazov a pripojených spisov súd zistil tento skutkový stav.

Súd nevykonal dôkaz výsluchom svedka - zástupcu poškodeného I. L.. Na jeho osobnom výsluchu trval len obžalovaný M., neboli splnené podmienky na čítanie zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania. Súd nevykonal výsluch zástupcu poškodeného, pretože nebol priamo svedkom skutku, jeho výsluch v prípravnom konaní bol vedený len k uplatneniu nároku na náhradu škody, pričom tento nárok riadne uplatnil splnomocnenec poškodeného pričom o výške nároku na náhradu škody bolo možné rozhodnúť aj z listinných dôkazov, teda jeho osobný výsluch nebol z hľadiska objasnenia skutkového stavu a ani uplatnenia nároku poškodeného v trestnom konaní a celkovo ochrany práv poškodeného v trestnom konaní potrebný.

Obžalovaný N. M.V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku podľa obžaloby. Ďalej využil svoje právo a odmietol vypovedať. Súd podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného N. M. z prípravného konania zo dňa 16.02.2011, 28.03.2012, 04.05.2012, ten v prípravnom konaní uviedol, že skutok spáchali obžalovaný I. K. F. Š.. Oslovil ho F. Š.Y., že má čistú firmu, a že za túto bude konať obžalovaný I.. Obžalovaný len pomáhal na žiadosť obžalovaného I. vykladať látky v Chynoranoch u Š., a podpísal prevzatie zásielok. Nevie čo sa s látkami stalo, myslel si že ide o legálny obchod. Obžalovaný I. mu dal z predaja látok 1200,-€. Spoločnosť Norden na seba neprepísal, pretože mal už 5 firiem, na sestru ju prepísal lebo chcel legálne obchodovať s antivírusovými programami. Š. mal dohodnutého odberateľa, obžalovaný ani nevedel, že sa to objednáva cez firmu jeho sestry.

Obžalovaný M. I. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, uviedol, že bol privedený do omylu, chcel len pomôcť kamarátovi N. M., ten nevedel vybavovať záležitosti na daňovom úrade, kde bol obžalovaný za neho zo 3-4 krát. Obžalovaný M. mu doniesol splnomocnenie od jeho sestry L. M., povedal mu, že je to jeho spoločná firma so sestrou. Vedel, že obžalovaný M. nefiguruje v obchodnom registri vo vedení firmy, mal aj telefónne číslo na jeho sestru ale nevolal jej. Firemné pečiatky mal obžalovaný M.. Splnomocnenie mal obžalovaný len k zastupovaniu na daňovom úrade, nie uzatvárať zmluvy za spol. Norden s.r.o.. Chodil na stretnutia so zástupcami spoločnosti. Obžalovaný M. predával obuv a odevy, požiadal ho či by nevedel vybaviť látky. Obžalovaný M. za ním chodil aj na internet, obžalovaný I. mu pomáhal zakladať e-mailovú adresu, no heslo si obžalovaný M. neskôr zmenil. Svedka M. na hlavnom pojednávaní najskôr neopoznal. Uviedol, že sa so svedkom M. stretol, lebo obžalovaný M. stále nemohol prísť. Obžalovaný I. ani neprišiel do styku s L. M.O. pri skutku. Pri prvej vykládke tovaru boli obidvaja obžalovaní, pri druhej sa tovar zanesol do areálu ZDA Partizánske. Objednávky robil obžalovaný M.. Obžalovaný M. mu za spoluprácu sľúbil províziu no nedostal od neho ani cent. Tovar preberal obžalovaný M. čo potvrdzoval svojím podpisom. Keď mu telefonoval svedok M., že ďalšia zásielka pripravená, len treba za skoršiu zaplatiť, doniesol mu obžalovaný M. potvrdenie o platbe, ktoré obžalovaný I. odfaxoval. On bol stále kontaktovaný predmetnou spoločnosťou, pretože obžalovanému M. sa nevedeli dovolať. Obžalovaný M. ho volal, aby mu pomohol vyložiť tovar. Obžalovaného poznal, nemal dôvod mu neveriť. Nevie čo sa stalo s tovarom. Prvú zásielku vyložili u svedka Š., druhú nejakej osobe prekladali v areáli ZDA do auta, mali sa z látok šiť montérky. Počas dohadovania obchodov a ich realizácie s L. M. o objednávkach nehovoril.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovanými z 28.03.2012 na č.l. 182-184 súd zistil, že obžalovaní zotrvali na svojich výpovediach, obžalovaný I. uviedol, že len bol najatý obžalovaným M., aby dohodol obchod, naopak obžalovaný M. uvádzal, že mu mal obžalovaný I. za obchod vyplatiť peniaze ako odmenu.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným N. M. a svedkom W. Š. z 28.03.2012 na č.l. 185-187 súd zistil, že obžalovaný M. K. I. nielen doviezli, ale aj odviezli ešte s jednou osobou balíky látky niekedy v mesiaci august 2009, neskôr dodal, že nevie či to boli tí istí čo tovar odviezli.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným N. M. a svedkom M. O. z 28.03.2012 na č.l. 188-200 súd zistil, obžalovaný M. aj I. nielen doviezli ale aj odviezli tovar, vykukla z domu keď tovar odvážali. Obžalovaný M. pri príchode prišiel na aute Renault, ktoré mal požičané od jej druha F. Š..

Obžalovaný M. sa dňa 11.01.2013 podľa zápisnice na č.l. 195-196 odmietol konfrontovať z F. Š..

Svedkyňa L.U. M. na hlavnom pojednávaní dňa 04.04.2016 odmietla vypovedať z dôvodu podľa § 130 Tr. por. V prípravnom konaní podľa zápisnice o výsluchu svedka z 29.01.2015 na č.l. 160-165 rovnako odmietla vypovedať.

Svedok Y. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu známy sprostredkoval predal jeho obchodného podielu v spoločnosti Norden s.r.o., stretol sa s L. M. jej bratom (obžalovaný M.) a ďalšími osobami. Jednou z týchto osôb nie s istotou svedok opoznal ako obžalovaného I., peniaze mu vyplácala osoba s krstným menom L.. Obchodný podiel od neho kúpili a napísali na L. M.. Účet v Tatra Banke následne zrušil.

Svedok Ing. B. M., Csc. na súdnom pojednávaní uviedol, že pracoval pre poškodenú spoločnosť. Bol v kontakte s obžalovaným I., s obžalovaným M. ani L. M. sa ani raz nestretol. S obžalovaným I. sa osobne stretol asi 3 krát v súvislosti s obchodom. Obžalovaný I. bol pri jednaniach vždy ochotný, no nastal problém s platbami. Obžalovaného bral ako zamestnanca či sprostredkovateľa obchodu pre spoločnosť Norden s.r.o.. O cene a platbách už jednala L. T. S ňou žiadali, aby firma Norden s.r.o. poslala zálohu, aby poškodený odoslal ďalšiu dodávku. Kanceláriu firmy Norden hľadali, poslal ich tam obžalovaný I., no nikoho nenašli, preto sa opäť stretol s I.. Obžalovaný I. sa pri jednaniach nepreukázal, že by konal za spoločnosť Norden s.r.o., nevyžadovalo sa to. Záujem o obchod firma Norden s.r.o. prejavila e-mailom. Osobne sa s obžalovaným stretol aby ho spoznal, či existuje firma. Stretli sa asi 3x kým došlo k objednávke. Svedkyňa T. prišla až keď platba viazla. Obžalovaného I. s istotou neopoznal.

Súd podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal výpoveď svedkyne L. T., štátnej občianke Poľska, z prípravného konania z 21.02.2014 na č.l. 136-142, z dôvodu, že sa súdu opakovane nepodarilo zabezpečiť na súdnom pojednávaní svedkyňu žijúcu a pracujúcu v cudzine, pričom táto preukázateľne mala vedomosť o viacerých termínoch pojednávaní ako vyplýva ospravedlenia účasti na súdnom pojednávaní z 23.03.2016 na č.l. 568, z prekladu odpovede rodičov svedkyne na č.l. 626. Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že od roku 2008 do 2010 pracovala pre spoločnosť Poľska Grupa Textylna ako obchodná manažérka. Spoločnosť predávala látky a textilné výrobky. Spoločnosť Norden urobila dve objednávky, ktoré boli odoslané, tieto ani neboli zaplatené. V e-mailovej komunikácii sa objavovali mená N. M. K. M. I.. Spomína si na M.K. I., ktorého videla raz prostredníctvom pána M., nie na N. M.. Súd neprečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne z 28.01.2010 pretože výsluch sa uskutočnil pred vznesením obvinenia obžalovaným.

Svedkovia F. Š. K. M. O. na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať z dôvodu podľa § 130 Tr. por. Súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu svedka F.K. Š. zo dňa 07.02.2011 na č.l. 74-75, svedok do zápisnice len uviedol, že trvá na svojej výpovedi z 15.01.2010. Súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne M. O. zo dňa 07.02.2011 na č.l. 80-81, svedkyňa do zápisnice len uviedla, že trvá na svojej výpovedi z 15.01.2010. Súd podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnicu o výsluchu svedka W.L. Š. z prípravného konania na č.l. 84-85 zo dňa 07.02.2011. Svedok do zápisnice len uviedol, že trvá na svojej výpovedi z 15.01.2010. Súd nevykonal dôkaz prečítaním výpovede svedka F. Š., W. Š.Á. K. M. O. z 15.01.2010, pretože tieto výsluchy sa uskutočnili pred vznesením obvinenia obžalovaným. Vedenie výsluchu spôsobom, že je len poukázané na pravdivosť výpovede, ktorá nebola vykonaná v štádiu súdneho konania pred oznámením vznesenia obvinenému nekonvaliduje skorší výsluch tým spôsobom, že by ho bolo možné považovať za spĺňajúci požiadavku kontradiktórnosti, pretože obvinený nemal ani len teoretickú možnosť účasti na ňom či zabezpečenia práva na obhajobu účasťou obhajcu a tak kontroly protokolácie, či možnosti kladenia otázok svedkovi.

Podľa výpisu z obchodného registra č.l. 199-201, 202-203 bol od 19.09.2007 do 03.03.2009 jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Norden, s.r.o. Y. I. a od 04.03.2009 do 14.05.2012 L. M.. Spoločnosť bola zrušená bez likvidácie od 15.05.2012.

Podľa výpisu z obchodného registra na č.l. 204-213, predmetom obchodnej činnosti poškodeného POLSKA GRUPA TEKSTYLNA Sp. z o.o. so sídlom 01-497 Warszawa, Ul. Zeusa 27, Poľská republika, je aj výroba a predaj textilných výrobkov. Podľa odpisu z obchodného registra na č.l. 211 je konateľom spoločnosti Grzegorz Kalinowski. Číslo úštu príjemcu - poškodeného bolo D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa faktúry a dodacieho listu na č.l. 214 -215 bola dňa 25.8.2009 vystavená poškodeným spoločnosti Norden, s.r.o. faktúra na sumu 3451,10 € za dodanie tovaru - látok, faktúru dodací list za spoločnosť Norden s.r.o. podpísal obžalovaný Lehocký. Účet príjemcu D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa faktúry a dodacieho listu na č.l. 216-217 bola dňa 04.09.2009 vystavená poškodeným spoločnosti Norden, s.r.o. faktúra na sumu 7723,88 € za dodanie tovaru - látok, faktúru a dodací list za spoločnosť Norden s.r.o. ako kupujúceho podpísal obžalovaný M..

Podľa potvrdenia o zaplatení faktúr vystaveného v Tatrabanke z 3.9.2009 na č.l. 218 bola so splatnosťou toho dňa poukázaná suma 4451,-€ z účtu príkazcu XXXXXXXXXXX/XXXX na účet príjemcu D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa správy spoločnosti Tatrabanca č.l. 257, 261-279 mala spoločnosť NORDEN s.r.o. otvorený bežný podnikateľský účet číslo XXXXXXXXXXX v mene EUR od 08.10.2007 do 16.07.2009, dispozičné oprávnenie k účtu mal Y. I. do 19.03.2009. Obžalovaný M. I. od 20.03.2009 do 12.01.2010 ako disponent a v rovnakom čase L. M. ako majiteľ samostatne.

Podľa správy z Daňového úradu č.l. 281-286 za účelom získania účtovníctva sa konateľka dostavila dňa 23.06.2010, kde sa vyjadrila, že nevie o tom, že by mala nejakú spoločnosť, že niečo podpisovala, ale nevie čo a nemá žiadne doklady o spoločnosti NORDEN s.r.o. Podľa dohody o plnomocenstve z 19.03.2009 spoločnosť NORDEN s.r.o., zastúpená konateľkou L. M. splnomocnila na všetky právne úkony súvisiace obchodnej spoločnosti NORDEN s.r.o. splnomocnenca - obžalovaného M. I.. Podpis splnomocniteľky je úradne osvedčený Mestom Partizánske.

Podľa zmluvy o nájme nebytových priestorov č.l. 293-295 mala spoločnosť NORDEN s.r.o., prenajaté priestory na Ul. Gen. Svobodu 1069/4 v Partizánskom do 31.03.2009, za nájomcu zmluvu uzavrel Y. I..

Podľa správy o povesti na č.l. 333-335 obžalovaný M. I. je slobodný, bezdetný, nebol do doby skutku postihnutý za priestupok.

Podľa správy o povesti na č.l. 357-359 obžalovaný N. M. nebol do doby skutku postihnutý za priestupok.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaných N. M. K. M. I. za preukázanú na skutkovom základe podľa podanej obžaloby. Obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní snažili zbaviť viny poukazovaním na zavinenie toho druhého, pričom uvádzali aj skutočnosti, ktoré si súd osvojil, ktoré zapadajú z hľadiska logiky do skutkového deja v spojitosti s ďalšími vykonanými dôkazmi. Predovšetkým je to skutočnosť uvádzaná svedkom I. o priebehu odkúpenia obchodného podielu spoločnosti Norden s.r.o., kde mali byť prítomní obidvaja obžalovaní. Svedkyňa M., čomu možno prisvedčiť, bola osobou formálne stojacou v čele spoločnosti, pričom reálne „obchody“ vykonávali obžalovaní. Obžalovaný M. je bratom L. M., tu súd prisvedčil výpovedi obžalovaného I., ktorý za osobu, ktorá sa reálne podieľala na trestnej činnosti, teda nie len nevedomky vypomáhala za odmenu, považuje obžalovaného M., už len z toho dôvodu, že tento mohol reálne presvedčiť sestru, aby vykonala právne úkony, na základe ktorých sa stala majiteľkou obchodného podielu a jediným spoločníkom a konateľom firmy, pričom ako vyplynulo z dokazovania ani nemala poňatie o následkoch takéhoto počítania. Obžalovaný M. sa podieľal na ovládnutí spoločnosti, realizoval obchod spolu s obžalovaným I., a dodal falošné potvrdenie o platbe poškodenému, tovar preberal osobne a podieľal sa aj na jeho odvoze neznámej osobe. Je zrejmé, že tak ako obžalovaný M. ako aj I. mohli mať prístup k pečiatkam firmy či účtovníctvu, keďže boli pri zrode tejto spoločnosti. Navonok však obžalovaný M. vystupuje ako osoba, ktorá v spoločnosti nefiguruje, no napriek tomu hoci teda na to nemá žiadne oprávnenie tovar preberá od dodávateľa. Obžalovaný I. sa z trestnej činnosti nemôže vyviníť poukazujúc na to, že bol len akýmsi sprostredkovateľom pre spoločnosť Norden s.r.o., pričom sa na obchode nepodieľal. Bola oboznámená plná moc, podľa ktorej bol oprávnený konať za

predmetnú spoločnosť - generálne plnomocnenstvo, teda všetky úkony mohol za predmetnú spoločnosť vykonávať a aj ich vykonával, nemal len plnomocnenstvo na zastupovanie na daňovom úrade, ako sám uvádza. Z tohto splnomocnenia mu plynula aj občianskoprávna aj trestnoprávna zodpovednosť za všetky úkony, ktoré urobí. Poukazovanie na to, že išlo o spoločnosť súrodencov M. je v tomto zmysle absurdná. On bol osobou, ktorá osobne obchod dojednávala, spolu s obžalovaným M.G. reagoval na to, že pred odoslaním druhej zásielky bolo podľa svedka M. vyžadované potvrdenie o platbe zálohy, ktoré následne dodali. Z jeho domácnosti bolo odoslané potvrdenie o platbe (v čase, keď už bol uvedený účet spoločnosti zrušený), on bol prítomný pri preberaní tovaru a rovnako pri odvoze tovaru treťou osobou (svedkovia O. a nie celkom jednoznačne aj W. Š.). Bez ohľadu na to, ktorý z obžalovaných mal aký finančný profit z podvodu na poškodenom (je preukázaná odmena 1200,-€ obžalovanému M.), obidvaja svojím aktívnym pričinením, konaním v zhode pri prevode spoločnosti na L.U. M., prípravou obchodu, jeho dojednaním, realizáciou, vylákaním druhej dodávky predložením falošného potvrdenia o platbe a napokon prevzatím obidvoch dodávok a ich prenechaním tretej osobe či osobám naplnili znaky prečinu podvodu formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona (pokus je spojený so snahou o dodanie zásielky v hodnote 11 200,-€), pretože konaním opísaným v skutkovej vete obžaloby spoločným konaním, sčasti na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu a sčasti sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatiť tým, že uvedú niekoho do omylu a spôsobia tak na cudzom majetku väčšiu škodu, k dokonaniu trestného činu však nedošlo. Obžalovaní ohrozili záujem na ochrane majetku. Z hľadiska zavinenia ide o priamy úmysel podľa § 15a Tr. zák.

Z odpisu z registra trestov a pripojených spisov súd zistil, že obžalovaný N. M. bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 10.02.2014, pod sp. zn. 2T/8/2014, pre prečin podľa § 20 k § 222/1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/10/2010 zo 14.04.2010. Skôr bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/35/2013- 267 zo 16.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/57/2013-293 z 18.06.2013 na súhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov so zaradením do ústavu na výkone trestu s minimálnym stupňom stráženia, za zrušenia výroku o treste uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/53/2011 zo 06.09.2011, rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/111/2009 z 09.11.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2To 38/2011 z 26.05.2011.

U obžalovaného N. M. súd podľa § 44 Tr. zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/35/2013- 267 zo 16.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/57/2013-293 z 18.06.2013 je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, pričom súd zohľadnil skutočnosť, že uložený dlhodobý trest odňatia slobody postihuje obžalovaného za majetkovú trestnú činnosť ktorej sa dopustil v časovom období rozhodnom pre ukladanie súhrnného trestu, pričom predĺžovanie trestu za ďalšiu obdobnú trestnú činnosť nie je účelné a už uložený trest dostatočne spĺňa účel.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému M. I. vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Obžalovaný M. I. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný a to pre úmyselnú trestnú činnosť, no na prvé tri najskoršie odsúdenia platí fikcia zahľadania odsúdenia. Trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/74/2013-72 zo dňa 22.07.2013, oznámeným obžalovanému dňa 13.08.2013, právoplatným dňa 22.08.2013, bol odsúdený pre prečiny podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody na 16 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 10 mesiacov, zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 roky. Uznesením č.k. 2T/74/2013 z 18.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne

č.k. 2Tos/72/2016-157 zo dňa 12.07.2016 bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/42/2015 zo 17.08.2015 bol obžalovaný M. I. uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest 1000,- €, náhradný trest 5 mesiacov a ochranné protialkoholické liečenie ústavné. Peňažný trest doposiaľ neuhradil ako uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 12.09.2016.

Vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/74/2013 súd obžalovanému ukladal úhrnný a súhrnný trest s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, Tr. zák. Súd zrušil výrok o treste odňatia slobody a zákaze činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/74/2013-72 zo dňa 22.07.2013, oznámeným obžalovanému dňa 13.08.2013, právoplatným dňa 22.08.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd prihliadol k jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov (vzhľadom k tomu, že spáchal aj vzhľadom k zbíhajúcej trestnej činnosti tri trestné činy troma skutkami). Súd tak pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby 28 mesiacov až 5 rokov. Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovanému v tomto prípade už ukladá trest za zbíhajúcu trestnú činnosť majetkovú ako aj násilnú proti verejnému poriadku, čo sa odzrkadľuje aj v trestnej sadzbe. A tiež preto, že obžalovaný sa neosvedčil v skúšobnej dobe trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/74/2013, pretože spáchal úmyselný trestný čin (sp. zn. 2T/42/2015), takto pokiaľ by súd ukladal súhrnný trest s podmieneným odkladom (bez ohľadu na jeho dĺžku) ukladal by trest miernejší, než aký bol uložený v skoršej veci. Súd má tiež za to, že ukládanie nepodmienečného trestu bude mať na odsúdeného práve tie účinky, ktoré doposiaľ ukladané tresty (odhliadnuc od trestu ukladanému mu ako mladistvému) nemali, pričom zohľadnia aj závažnosť zbíhajúcej trestnej činnosti. Pretože viac ako s dĺžkou trestu sa účinky trestu, ktoré by sa mali dosiahnuť viažu s jeho druhom, súd obžalovanému uložil trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby.

Pretože u trestu ukladaného mladistvému kratšieho ako jeden rok sa účinky zahľadania odsúdenia spájajú s vykonaním trestu súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pretože skorším rozhodnutím bol obžalovanému ukladaný aj trest zákazu činnosti súd mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 2, § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov, ktorý trest súd len prevzal zo skoršieho odsúdenia.

Na základe prečítaných listín a výpovedí k nárokom o náhradu škody, súd rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody poškodeného. U obžalovaných ide o zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom zodpovedajú solidárne.

Poškodený POLSKA GRUPA TEKSTYLNA Sp. z o.o. so sídlom 01-497 Warszawa, Ul. Zeusa 27, Poľská republika si prostredníctvom zástupcu uplatnil nárok na náhradu škody vo výške škodu vo výške =11 174,98 -€, ktorá pozostáva z ceny neuhradených faktúr za dodaný tovar, ktorý obžalovaní prevzali, pričom výška škody vyplýva, z oboznámených faktúr a dodacích listov. Súd tak uložil obžalovaným, ktorý len navonok voči poškodenému konali v mene právnickej osoby, v skutočnosti však bez vedomia predmetnej spoločnosti, ktorá slúžila len na účely navodenia dojmu o skutočnom obchode, spoločne a nerozdielne nahradiť podľa § 287 ods. 1 Tr. por. poškodenému škodu vo výške =11 174,98 -€.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.